

Nr 337.

Av herr Larsson i Karlstad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om anslag till hästavelns befrämjande.

Enligt årets statsverksproposition, nionde huvudtiteln, punkt 56, har lantbruksstyrelsen föreslagit, att delposten för demonstration i hovvård och hovbeslag måtte höjas från 6 000 till 11 000 kronor. Av sistnämnda belopp avsågos 6 000 kronor till av styrelsen anordnade hovvårdskurser samt högst 5 000 kronor till bestridande av arméförvaltningens kostnader för anordnande försöksvis av undervisning i hovvård och hovbeslag i samband med besiktning av till uttagning för krigsbruk föreslagna hästar. Departementschefen har emellertid icke ansett sig »i nuvarande läge» kunna förorda, att till demonstration i hovvård och hovbeslag beräknas högre belopp än för löpande budgetår eller 6 000 kronor.

Denna sparsamhet förefaller knappast motiverad.

För det första måste den föreslagna ökningen anses representera ett synnerligen ringa belopp med hänsyn till att av beräknade inkomster av totalisatormedel, varmed ifrågavarande utgift bestrides, för budgetåret 1945/46 kunnat föreslås en med icke mindre än 964 000 kronor förhöjd avsättning till stuteriväsendets fond.

För det andra har från initierat håll, lantbruksstyrelsen, hushållningssällskapens ombud och arméförvaltningens intendenturdepartement, samstämmigt intygats, att hovvården på landets hästar alltför ofta är sådan, att förbättringar äro starkt av nöden.

Slutligen gör hantverkarnas (i detta fall smedernas) alltjämt pågående avflyttning från landsbygden det allt svårare att få hovbeslaget utfört av fackutbildade yrkesutövare. Lantbrukarna tvingas därför i en med varje år ökad omfattning att utföra detta arbete själva. Uppenbarligen skulle därvid en viss handledning spela stor roll för arbetets riktiga utförande. Erfarenheten har också visat, att jordbrukarnas intresse för dessa kurser är synnerligen stort. Kurserna äro emellertid alltför fåtaliga, för att alla intresserade skulle kunna beredas tillfälle att bevista desamma. Sedan kursernas upptagande på 1930-talet har varje hushållningssällskap nämligen endast vartannat år kunnat erhålla ett fåtal kurser (i genomsnitt troligen endast 5 à 6 kurser vartannat år). Rekvisitioner av kurser uppgå på sina håll till det flerdubbla, och en tendens till ökning framträder tydligt.

Beträffande lantbruksstyrelsens förslag, att det ökade anslaget skulle ställas till arméförvaltningens förfogande för anordnande av undervisning i samband med mönstring av till krigsbruk föreslagna hästar, kan man ställa sig tveksam. Frånsett statskontorets mot detta förslag riktade erinran, att

medel i sådant fall borde anvisas under fjärde huvudtiteln, förefaller det knappast troligt att en undervisning, meddelad under förhållanden som för djurägarna kunna innebära praktiska svårigheter, kan få samma effekt som en under frivillig anslutning ordnad sådan. Lantbruksstyrelsens skäl, att man under angivna förhållanden komme i kontakt även med sådana jordbrukare, vilka sakna tillräckligt intresse för att bevista en frivillig kurs, må vara i och för sig riktig, men skall det bli någon nytta alls med en demonstrationskurs av en dags varaktighet, måste man nog som ett grundvillkor förutsätta, att kursdeltagarna själva äro starkt intresserade av undervisningen.

På anförda skäl hemställes,

att riksdagen vid behandling av nionde huvudtiteln, punkt 56, Hästavelns befrämjande, måtte för budgetåret 1945/46 anvisa till delposten Demonstration i hovvård och hovbeslag, att ställas till lantbruksstyrelsens förfogande, ett med 5 000 kronor förhöjt belopp av kronor 11 000.

Stockholm den 22 januari 1945.

Albert Larsson.

Gust. Nilsson,
Göingegården.

Ragnar Sveningsson.